

שירת ערב בפסחים – א. מרגלית

רציתי לגשך ולומר לך,
נשי ישראל,
כמה מלים מקצת שבתקן,
ואצרתים בקרבי
בשביל פניר
בקר.
כי ידעתי שלא עת שמעך לך,
ולא עת לזרי בפרחים,
גם לא עת ללקט השבחים.
כי "אין פנאי" זעקה ישוטך מהמן,
לא רצית היב חסר פנאי הנטלא נשלך
בហמן
מלים.
ראיתיך איז בת ישראל
מצה על קדרה ומושלת על דוד,
כملיה בגדד.
ומשיטת כלים כציים
במים רבים,
ומעדיה לך עדים נאמנים,

תקדים

1. סני, געל אנז'יט סכלות"ם: נאנפאה - גאנפאה, ציגוּן האקאות
- גאנפאה, חכילה - גילוק, זיאוּן - גאנזם, האראט - גאנזאג, מלהה -
גאנזאג, ריג ואיגוּן - גאנזאג ריגס.
2. מהי ז המתים אמרק העריך וכתחמי קותט האיגיאט ספֿק.
3. הויסי פיט פָּעַךְ, פָּעַךְ תנטאל מוחאָסֶה ריקוּן. ספֿק אונפאה!

משימה

gef'irk פ'ית רוסט אן האיר "עריכת ערבי בסוחרים".
הסכילי אוֹתָן מאַיגִיד אַפְקַן. סַנְרַי, מַן אַנְצָאַט סֶכְלוֹתִים אַנְצָאַט
קַדְבָּאַרְכַּן.

כותרת: **A3ki קיגאַקְזִּיה טַגְוָה.**

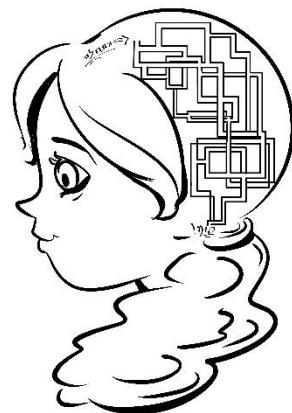
וַצְוֵנִי לְשָׁבַת	כִּי בְּכָל שְׁפִינִיתִי הַיִּתְןַּכְּלִיל בְּעֻזּוֹת בְּגִין
וַלּוּמָר אֲתָא אֲשֶׁר עִם לְבִי,	מַחְזָגִי הַאוֹרְלָגִין
וַשְׁחַתִּי לֹא בְּלֹא חַמְדָה	הַאֲצִים-רְצִים עַד לְבָלִי הַשִּׁיג,
וַשְׁחַתִּי לֹא בָּעַמְידָה,	אַמְרָתִי: לֹא עַת שִׁים קָעַת אֶלְיכָן,
כִּי הַיּוֹ הַכְּסָאֹת הַפּוֹכִים עַל כְּרֻעִיהם	וְלֹא שִׁיג.
וַרְחֹזִים לְמַשְׁעִי.	וַרְקַּה פְּפִיר הַטָּה לִי אַזְנוֹ פַּקְשָׁבַת

מונחון לתזכורת

אנאפֿאַכָּה, או השאלה, היא סוג של דימוי. היא יוצרת זהות משתמשת בין שני יסודות, ללא כ' הדימוי. למשל: **כַּרְיַם חַאַזְוָתָן... גַּפְּה הַיּוֹם, אַפְּגַּגְהַה הַאַגְּפָגָה...**

שְׂוִיכָה מִרְכָּבָה – מילים וביטויים שמקורם בתנ"ך המשובצים ביצירה הספרותית.

מְלִיאָה – צליל דומה בסופי מילים או חוזרת של תנועות, בדרך כלל בסיוםו של הטור השيري.

זְיַאָן – אמצעי לשוני המשווה בין שני

רכיבים לשוניים מתחומים שונים באמצעות כ' הדימוי, כמו: **אַפְּגַּגְהַה כַּרְיַם, אַתְּפָגְגַּה כַּרְכָּלָה...**

גַּאֲגָלָה – כאשר מוענקות תכונות אנושיות לדומם או לצומח או לבעל חיים, כמו: **גַּאֲגָלָה אַפְּגַּגְה אַפְּגַּגְה... קַרְבָּעַט... הַכָּאָכָה קַרְבָּעַט.**

הַכָּאָכָה – מילה או תבנית לשון חוזרים במהלך היצירה פעמיים או יותר.

